

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 43

CLEVELAND, OHIO, SATURDAY MORNING, FEBRUARY 20TH, 1932

LETO XXXIV—VOL. XXXIV

Župan Miller bo danes opoldne zapri-sežen. Imenovanje novega kabineta.

Ob 11:30 danes dopoldne bo zapri-sežen novi župan mesta Cleveland Ray. T. Miller. Zaprisega bo v županskem uradu v City Hall. Miller bo zapri-sežen po vrhovnem sodniku apelativnih sodnih države Ohio, Manuel Levinu. Vsa slavnost, ki je prva enake vrste v Clevelandu, v zadnjih desetih letih, bo kratka, toda prirčna. Potek slavnosti bo razposlan po vseh treh radio postajah in Clevelandu, WTAM, WGAR in WHK. V ponedeljek začne novi župan z rednim poslovanjem v City Hall.

V petek večer je Miller naznanil imena sedmih svojih kabinetnih uradnikov, dočim bo naznanil ime pravnega direktorja pozneje. Novi kabinet župana Millerja je sledeč: direktor javne varnosti: Frank J. Merriam. Direktor javnega blagostanja: Bernice Pyke. Direktor javnih ulic: Neil McGill. Komisar za cestno železnico: Ralph Hertz. Direktor parkov: Felix Matia. Direktor javne službe: William J. Kennedy. Direktor financ: Raymond L. Lamb. Tajnik župana: Emerich Freed.

Hertz, Freed in McGill so sedaj pomožni državni pravdniki, in bodo na njih mesta imenovani drugi.

Da je kabinet popolen, manjka še pravni direktor, ki je najvišji kabinetni urad, ker pravni direktor je namestnik župana, kadarkoli je župan odsoten, bolan ali da gre iz urada. Mr. Miller je imel v petek popoldne in večer dolg pogovor z našim odličnim rojakom, Mr. Frank J. Lauschetom glede urada direktorja postav. Lauschetovo ime se je imenovalo v zvezi s tem važnim uradom. Toliko je gotovo, da bo Miller pozneje naznanil osebo za ta najbolj važni urad.

Mrs. Bernice Pyke, ki je bila imenovana za direktorja javnega blagostanja, je prva ženska v Clevelandu, ki je bila sprejeta v županski kabinet. Je to energična, delavna ženska, bivša učiteljica in dosedanja članica volivnega odbora. Bila je ona, ki je prva med ženskami organizirala demokratsko stranko v Clevelandu, ter je podpredsednica eksekutivnega odbora demokratske stranke.

Pozdravite Millerja jutri v S. N. Domu

Jutri je veliki dan za slovensko naselbino, kot enakega dneva še ni doživela, odkar je prvi Slovenec stopil na ameriška tla. Cleveland je kulturno središče Slovencev v Ameriki. V tem centru vsega napredka ameriške Slovenije imamo naše pristne slovenske talente vseh poklicev, ki zakladajo s svojim pestrim, duševnim delom malodane vse ameriške naselbine. Na prijazen poziv "Ameriške Domovine" so se odlični možje in žene, mladi in mladenke našega naroda odzvali in bo jutri cvet Slovencev v Ameriki nastopil v največjem slovenskem kulturnem središču Amerike, v Slovenskem Narodnem Domu, žrtvujoč svoje najboljše v korist slovenskih brezposelnih družin. Nikdar v zgodovini Slovenstva ni bilo zbranih še toliko slovenskih talentov v Ameriki pri eni sami prireditvi!

V očigled dejstva, da naši slovenski odlični možje in žene prostovoljno podarjajo svoje zmožnosti popolnoma brezplačno za ta nastop, in v očigled dejstva, da pokrije "Ameriška Domovina" vse stroške te ogromne prireditve, bi bila vstopnina k tej predstavi lahko samo 10 centov, toda vpoštevati moramo, da gredo vsi dohodki te predstave v korist naših potrebnih družin, med katerimi vlada skrajna beda, smo se odločili, da je cena vstopnicam za rezervirane seje \$1.00, ker moramo vpoštevati, da denar gre v korist slovenskih družin v pomožnjaku, in niti en sam cent ne gre komu v dobiček. Večja udeležba bo, tem več lažnih slovenskih družin bo preskrbljenih. V nedeljo, jutri, se pa bo pri blagajni prodajali vsi preostali tiketi po 50 centov. Pridite, tudi če ne dobite najboljšega sedišča, kajti prepričani bodite, da bo stotine in stotine slovenskih družin in otročičev za več tednov preskrbljenih z vsem potrebnim za življenje, in vi, ki se udeležite predstave, boste pomagali k temu!

Prepričani smo, da bo naval naroda velik, večji kot kdaj prej, in da bodo stene največjega narodnega doma v Ameriki, preozke. Toda nič ne dene. Kdor

bo v dvorani, bo lahko zrl na oder, videl prireditev in slišal naše ljudi. Kar prosimo naše občinstvo je, da se zadrži dostojno in sledi pozivom rediteljev, ki bodo imeli itak težko nalogo. Tudi poseben oddelek mestne policije bo pomagal vzdrževati red.

Poleg ogromne umetniške predstave na odru, bo pa imel slovenski narod v Clevelandu prvi izmed vseh drugih čast pozdravit pravkar izvoljenega župana, prvega župana v Clevelandu v 10. letih! Ray T. Miller nam je včeraj še posebno javil, da bo navzoč pri tej predstavi, pri kateri ga bo počastil slovenski narod, a novi župan se bo obenem zahvalil iskreno slovenskemu narodu za tako sijajno podporo, ki mu jo je dal pri zadnjih volitvah. Za župana Millerja in soprogo so se sedeli v prvi vrsti centru dvorane.

In lepše in bolj pomembne prilike nismo mogli dobiti, da povabimo načelnika mesta Cleveland k nam, kot bo to v nedeljo, ko ne bo samo zbran naš narod v taki množici, pač pa ko bo obenem župan Miller videl, kako kulturni in tako odlični talente, kot se pojavijo v nedeljo na našem slovenskem odru. Koliko več spoštovanja in priznanja bo dobil naš slovenski narod pri vladi, ko bo nje prvi predstavnik videl, česa je naš narod zmožen!

Kdo nastopi v nedeljo in kako, smo skušali podrobneje opisati v preteklih številkah "Ameriške

Domovine." Toda predstava bo veliko, mnogo boljša, kot jo pa moremo opisati. Imena naših umetnikov nam garantirajo to. V glavnem pa naj povdarimo danes še to: Vsa prireditev obstoji iz dveh delov. Prvi del, katerega režira Mr. Math Grdina, nosi naslov: "Kulturni spomini slovenskega Clevelanda." Vide-li boste nastope iz "Legionarjev," "Materinega blagoslova," "Lumpacija Vagabunda." Pri-pomnimo naj, da se vse prvo dejanje ali prvi del prireditve vrši neprestano kar naprej do zaključka. Nobene pavze, nobene-ga odmora: dokler ni prvi del končan.

Po končanem prvem delu sledi kratek odmor, nakar se začne z drugim delom, ko nastopijo naši slavniki, naši umetniki skoro vseh poklicev, ko nastopi orkester izbranih igralcev. Drugi del režira Mr. John J. Grdina. Natančni program bo vsakdo dobil pri vstopu v dvorano. Ta program je zelo lično spominsko delo, katerega si lahko ohranite še za poznejša leta, ko boste lahko rekli: V letu 1932 smo živeli v času najhujše gospodarske depresije, toda ravno tedaj smo doživeli največjo slovensko umetniško prireditev, in Sloveniki smo izvolili prvega župana v 10. letih, ki nas je prišel tudi pozdravit!

Tudi vsi nastopi v drugem dejanju bodo šli točno, brez pavze in odmora naprej, točno kot ura. Posameznih točk se, razven v treh slučajih, ne bo ponavljalo, kajti predstava je proračunana za tri ure in pol. Ploskajte pa in odobrite nastop umetnikov po mili volji, kajti požrtvovalni možje in žene zaslužijo v resnici vse vaše priznanje!

Velik dan imamo pred seboj, največji, kar jih pomni zgodovina. Prosimo torej, da vsi pride-te dostojno svojega imena k tej predstavi, od katere boste imeli vi sijajen umetniški užitek, naše bedne slovenske družine pa pomoč v najhujši sili. Ako kdo more in želi, lahko pri blagajni še posebej daruje. Vsak cent gre v podporo sirotinim.

Končno prosimo prav resno: bodite točni! Predstava se za-

Hoover in kongres v sporu glede znižanja stroškov in novih davkov

Washington, 19. februarja. Predsednik Hoover je poslal večeraj izvanredno poslanico kongresu, v kateri prosi, da se mu podeli neomejena oblast, da reorganizira posamezne oddelke vlade tako, kot se njemu zdi potrebno. Demokrati, ki imajo večino v poslanski zbornici, so mrzlo sprejeli predsednikovo poslanico. Voditelji demokratov so se izjavili, da imajo sami svoj načrt glede reorganizacije vladnih uradov. Reorganizacija je skrajno potrebna in se pripravljajo že od onih časov, ko je bil Taft predsednik. Wilson jo je hotel upeljati, pa je dobil nasproten republikanski kongres, ki mu ni hotel slediti. Hoover jih je moral radi svoje poslanice mnogo preslišati v zbornici od demokratov. Kongresman Byrns je izjavil: "Čudim se, zakaj predsednik v tem trenutku pošilja poslanico. Zakaj je ni poslal takoj v začetku zasedanja te zbornice? Sedaj, ko so demokrati naredili svoj načrt, pošilja predsednik svojega! In — vraga — predsednik Hoover, namesto, da bi znižal število uradov, jih v svoji poslanici še zvišuje. Toda demokrati bodo imeli besedo!"

Tajnost klubov
Zagovornik nekega nemškega kluba, v katerega so vdrl zvezni prohibicijski agenti pred nekaj tedni, je pred zvezno sodnijo trdil, da so suhači vdrli v privatno sobo članov kluba, kamor niso imeli pravice vstopa brez pravega varanta. Zvezni komisar Nikola je stvar vzel v pretes, in je izjavil, da bo v torek odločil, ali so imeli prohibicijski agenti pravico vstopa ali ne.

Cestna železnica
Včeraj so se začela pogajanja med zastopniki unije uslužbencev cestne železnice in med kompanijskimi uradniki. Gre se radi znižanja delavskih plač in preureditve poslovanja. Motor-mani in konduktorji imajo sedaj 72 centov plače na uro.

Bolna rojakinja
Mrs. Rozi Jager, 17618 Grovewood Ave. se nahaja zadnjih par dni v bolniški postelji, in sicer doma. Nahaja se pod zdravniškim nadzorstvom. Prijateljice jo lahko obiščejo. Rojakinja želim čimprej povratka ljubelega zdravlja.

Plemeniti dar
Poznani slovenski trgovec Mr. John Kuhar, 1296 E. 26th St. je kupil štiri vstopnice za nedeljsko dobrodelno prireditev in je poleg tega daroval še \$6.00 za sirotne družine. Plemenitemu darovalcu se prav iskreno zahvaljujemo.

Vile rojenice
Vile rojenice so se zglasile 18. februarja pri družini Mr. in Mrs. Louis Greben, 1193 E. 60th St. in pustile v spomin črste-ga dekca. Mati in sinko se nahajata v Lakeside bolnici in se prav dobro počutita.

Če točno ob 7:30, in ako pride-te pozneje, boste zamudili del predstave, poleg tega pa povzročali nered. Bodite točni, kot bodo točni na odru. Spraviti tako predstavo na oder, bo taksiralo skrajne moči prirediteljev, zato ste pa lepo prošni, da po svoje pomagate k dostojnosti in redu prireditve! Jutri zvečer, ob 7:30, za vaš dosegni užitek, za naše slovenske sirote!

Daniel Morgan bo baje novi vodja skrahirane republikanske stranke

Cleveland. — Neizogibno je skoro, da se bo moral dosednji vodja republikanske stranke v Clevelandu, Maurice Maschke, član narodnega odbora republikanske stranke, ki je vodil dvajset let usodo republikancev v mestu, umakniti iz javnega življenja. Strašen poraz republikancev v Clevelandu zadnji torek, ko so zgubili City Hall, in še hujši poraz, ki jih čaka v jeseni, ko bodo zgubili vse urade v Cuyahoga okraju, naravnost zahteva, da dobijo republikanci novega voditelja. In oči mnogih republikancev v mestu se obračajo na propadlega županskega kandidata Daniel Morgan, da bi on prevzel vodstvo stranke v roke. Maschke lahko vodi še stranko najmanj za dve leti, pa je že sam sprevidel, da je to v škodo stranki. Imena ostalih republikancev, ki se omenjajo kot voditelji so: Harry L. Davis, Larry Collister, James Begg in nekaj drugih. Maschke se je hotel odpovedati že pred dvema letoma, pa mu niso pustili, sedaj bodo pa republikanci le skrajno veseli, če gre takoj v pokoj.

Pogreb Mrs. Špeh
Truplo pokojne Mrs. Špeh se nahaja na domu, na 6214 Glass Ave., ne pa v kapeli pogrebne-ga zavoda, kot sporočano prej. Ranjka zapušča eno sestro v starem kraju, sestro Dorothy pa v Clevelandu. Pogreb ranjke se vrši iz hiše žalosti, 6214 Glass Ave. v ponedeljek ob 9. uri zjutraj.

Strasten kadilec
James Oblazzo, 26 let star, je bil na 105. cesti in na Quincy Ave., povozen od N. Y. C. vlaka, ki mu je odtrgal obe nogi in strahovito zmečkal levo roko. Ko so ga dobili ležati ob progi, je zadovoljno kadil cigaro.

Prireditve
Mednarodna delavska obrana priredi v soboto večer prireditve z mešanim programom v Stanišičevi dvorani na Waterloo Rd. Pričetek ob 7:30 zvečer. Kot govornik nastopi poznani Anton Rupnik.

Zadušnica
V torek, 23. februarja, se bo ob 8. uri zjutraj brala v slovenski cerkvi v Collinwoodu sv. maša za pokojnim Martinom Aličem. Prijatelji pokojnega so prošni, da se udeležijo v obilnem številu.

\$100,000 za brezposelne
Okrajne oblasti so izročile mestu nadaljnih \$100,000 za brezposelne. Denar dobijo dobrodelne družbe in izvira od davka, ki so ga ljudje dovolili lansko leto. Vsega skupaj se je dčbilo doslej že \$300,000.

V bolnico
Včeraj so odpeljali v Glenville bolnico Mr. Joe Ferlan, 1222 E. 168th St., kjer se bo moral podvreči operaciji. Rojaku želimo skorajšnje okrevanja.

Hopkins senator?
V političnih krogih se govori, da bo bivši manager, sedanji councilman, Wm. R. Hopkins kandidiral pri primarnih volitvah za zveznega senatorja.

K molitvi
Članice dr. sv. Neže se prošijo, da pridejo k molitvi v soboto večer ob 7:30 za pokojno sestro Mary Špeh.

Plačevanje davkov
Okrajni blagajnik naznanja, da so ljudje plačali doslej že \$180,000 v davkih.

"Koniec depresije"

"Kot vse zgleda, se bo gospodarska depresija koncem tega leta poslovila od nas," se je izjavil J. B. Anderson, pomožni zastopnik federalne rezervne banke. Pomožna zvezna akcija, finančna korporacija in boljša poročila iz Evrope, vse kaže na to, da se bo depresija začela umikati. Splošno zaupanje naroda bo tudi pomagalo, da bodo ljudje prinesli na dan skriti denar, in več denarja je v kroženju, boljše je trgovina in splošni delavski položaj." Mi pravimo samo to: Bog usliši vse te preroke!

Smrtna kosa

Po večmesečni bolezni je umrl Joseph Krajner, star 67 let. Rojen je bil na Hrvaškem. Bil je kot formen v American Steel & Wire Works, kjer je delal zadnjih 30 let. Umrl je na domu svojega sina Ivan v Perry, Ohio. Zapušča ženo Ano, dva sina in sestro Mrs. Ano Dasput v New Yorku. Bil je član društva sv. Nikola, H. B. Z. Pogreb se vrši iz pogrebnega zavoda A. Grdina & Sons, 1053 E. 62nd St. Naj bo ranjkemu ohranjen blag spomin.

Je skril \$10,000

V uradu okrajnega avditorja Zangerle se je zglasil neki mož, ki je povedal, da ima doma skritih \$10,000 pod neko preprogo. Rad bi vedel, če mora od skritega denarja doma tudi davek plačati. Zangerle je odgovoril, da mora seveda plačati davek, nakar je mož vzel dotično listino in odšel domov. Najbrž bo tudi davčno listino skril kam pod preprogo.

Seja glavnega odbora Zveze
V nedeljo, 21. februarja, ima glavni odbor Slovenske Dobrodelne Zveze svojo mesečno sejo. Seja je radi izvanredne važnosti prestavljena od 4. nedelje v mesecu na tretjo. Želi se, da so vsi glavni odborniki navzoči.

Iz bolnice

Iz bolnice se je vrnil Frank Švigel, 1415 E. 53rd St. Prijatelji ga lahko obiščejo na njegovem domu.

Zavarovane vloge

Washington, 19. februarja. — Demokratični kongresman Schallenberger iz države Nebraska je danes vložil predlog v kongresu, da se zavarujejo bančne vloge v narodnih bankah. To bi največ pripomoglo, da se vrne zaupanje med narod. Banke bi plačevale v poseben fond gotove svote na leto, in iz tega fonda bi se plačevala zavarovalnina za vse vloge. Enaka postavka je bila že predlagana leta 1913, toda tedaj ni bila sprejeta.

Šola Slov. Del. Doma

Starše, ki pošiljajo svoje otroke v šolo Slovenskega Doma na Waterloo Rd., se prosijo, da redno pošiljajo svoje otroke v šolo. Uspeh učencev in učenek se more pričakovati le, če isti redno pohajajo v šolo. Odbor tudi sporoča, da se za tekoči semester ne sprejema več novih učencev, ker bi nadaljni novodošli učenci ovirali pouk v šoli. Sedaj pohaja v šolo 286 učencev in učenek, ki so razdeljeni v štiri razrede. Po-učujeta Mrs. Pavla Suša in Mr. Jos. F. Šiškovich.

Nov državni pravdnik

Prvi pomočnik Millerja v prosekatorskem uradu, P. L. A. Lieghey, je bil imenovan od sodnikov za državnega pravdnika. Za Liegheya je glasovalo 9 sodnikov, in sicer 5 demokratov in štirje republikanci. Lieghey ostane do novembra v uradu, in ne bo kandidat za zopetno izvolitev. Tudi osobje ostane isto kot doslej, k večjemu se pričakuje, da bo še en Slovenec nastavljen kot pomožni državni pravdnik.

Miller v uradu

Poroča se, da je novi župan Ray T. Miller izjavil, da bo zasedel brez vsakih ceremonij županski urad. Izjavil je, da bo prikorakal v urad, snel klobuk, ga obesil na klin, si zavihal rokave in začel delati. Tak je Miller.

Banke zaprte

V ponedeljek, 22. februarja, bodo vse banke zaprte v mestu. Tudi pošta se ne bo raznašala.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
Published daily except Sundays and Holidays

NAROCNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$5.50 Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00 Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00; četrt leta \$1.75
Za Evropo celo leto \$7.00, pol leta \$3.50.
Posamezna številka 3 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83

No. 43, Sat., Feb. 20th, 1932

George Washington

V ponedeljek bo vsa Amerika slavila 200 letnico, odkar je bil rojen "oče ameriške domovine," mož, ki je bil "prvi v vojni in prvi v miru," mož, ki je vodil sirotne kolonijalne Amerikance skozi osem let strahovite vojne v boju za svobodo in neodvisnost k sijajni zmagi, in katerega je potem hvaležni narod izbral za prvega predsednika ameriške republike.

Kongres je že lansko leto odločil, da se letos slovesno praznuje 200 letnico rojstva George Washingtona. Častno in dostojno je, da se proslavijo enake obletnice, ki imajo v življenju ameriškega naroda toliko pomena. Pravzaprav je bil George Washington rojen 11. februarja, in to po starem koledarju. Ob času rojstva Washingtona je bil namreč v ameriških kolonijah upeljan še julijanski koledar, in šele dvajset let pozneje so upeljali gregorijanski koledar, ko so datume pomaknili za 11 dni naprej, in tako se obhaja rojstni dan prvega predsednika republike 22. februarja.

Vsi kronologi in zgodovinarji ne samo v Ameriki, pač pa tudi drugod, priznavajo, da je bil Washington značaj posebnosti. Še v mladih letih so ga spoštovali učenci v šoli. Pa tudi po telesu je bil nenavadno visok in dobro razvit. Njegova hoja je bila veličanstvena, obnašanje dostojanstveno, mišice na obrazu so bile vedno mirne, kar pomeni znak samovlade, vsa zunanjost njegova je kazala tip žentlemana. Bil je moralno in fizično pogumen. Ako je bil prepričan, da gre za dobro stvar, je trdno in dosledno zasledoval svoj cilj, brez omahovanja.

V svoji rani vojaški karieri je bil Washington major v angleški armadi, ki je bila poslana proti Francozom. Užival je popolno zaupanje Angležev, toda kakor hitro je zbruhnil prepričanje med Angleži in Amerikanci, je takoj začel odločno zastopati mišljenje Amerikancev in se boriti za njih pravice. Niti za trenutek se ni obotavljalo, kot so se gotovi drugi Amerikanci, postavil se je na čelo svojega naroda, ki ga je sprejel z radostnimi klici in vodil tedaj siromašni ameriški narod do sijajne zmage.

Ameriška revolucionarna vojna proti Angležem ostane za vedno v zgodovini narodov sveta kot eden najbolj pomembnih dogodkov. Pomisliti je treba, da se je uprlo komaj tri milijone Amerikancev proti najmočnejšemu narodu sveta — proti Angležem. Amerikanci ob času svojega upora niso imeli niti ene same tovarne za izdelovanje orožja, niso imeli denarja niti potrebnih za vojskovanje. Imeli so pa nekaj, česar Angleži niso imeli: domovinsko ljubezen, željo po svobodi in neodvisnosti, in vse to jim je pod vodstvom vztrajnega Washingtona priborilo zmago po osmih letih strahovite vojne.

Že tedaj se je dobilo v Evropi mnogo svobodoljubnih in odličnih mož, ki so pohiteli Amerikancem na pomoč v njih boju za svobodo. Prav ponosni smo, da so bili med njimi tudi Slovani — Poljaki, katerih imena kot Pulaski in Kosciuszko ostanejo za vedno zapisana v srcih ameriškega naroda.

Ko je bila neodvisnost ameriškega naroda priborjena, je nastala resna nevarnost, da bi Amerika razpadla v več malih, razkosanih držav. Prave vlade niso imele. Vojaštvo je bilo nezadovoljno, kongres ni imel nobene moči, in slišalo se je godrnjanje. Že se je govorilo, da se ustanovi monarhija v Ameriki. In skupina častnikov je predlagala, da se proglasi George Washington za kralja ameriških kolonij. Toda Washington je takoj označil ta predlog, kot "največjo nesrečo, ki bi mogla zadeti ameriško domovino."

Washington je bil tedaj imenovan kandidat za predsednika in tudi enoglasno izvoljen. Republika je bila tedaj nekaj popolnoma novega na svetu, najbolj pa še v Ameriki, kjer so od odkritja Amerike imeli kraljevo vlado.

Washington je bil dvakrat izvoljen predsednikom, in hoteli so ga še tretjič postaviti na predsedniško mesto, toda izjavil je tedaj: "Ni ga ameriškega državljana, ki bi bil dober in vreden, da bi bil trikrat načelnik svojega naroda. To preveč diši po kraljevinu."

Washington je odklonil in s tem povzročil, da odtedaj noben Amerikanec ni še skušal biti tretjič izvoljen predsednikom. V tem se je pokazal pravega demokrata. Ko je potekel njegov termin, se je umaknil na svoje posestvo, kjer je v miru preživel svoja zadnja leta življenja. Bil je velik mož, tipičen vzgled ameriškega naroda.

D O P I S I

Cleveland, O. — Volitve so minile in huda borba je bila za stranke za njih zmago. Da pa ne utihnemo kar naenkrat, je treba, da se še nekoliko pismeno pomenimo. Torej naš bodoči župan bo Mr. Miller. Ne mislimo pa, da bo imel bogzna kakšno dobre čase. V teh časih biti župan je težavno. Vsem ne bo mogel ustreči. Ne bo šlo brez godrnjanja od te ali one strani. Toda z božjo in ljudsko

pomočjo bo premagal vse težave, katerih se nikakor ne bo mogel ogniti.

Ker sem bil nekoč spisal himno za Mr. Morgana, jo je treba tudi novo izvoljenemu županu Mr. Millerju:

Bog ohrani, Bog obvaruj nam župana Millerja; da nam dobro gospodari s pomočjo vsega naroda! Želel sem, da bi se Peter Witteci pridružil za Mr. Millerja,

kar se je v polni meri uresničilo. Sem prav zadovoljen in Mrs. "Pamet" je dosti pripomogla k izvolitvi Mr. Millerja. Prepričan sem, da se je marsikateri star, obrabljen demokrat (kakor so nas nazivali), zdramil, kateri že ni šel leta na volišče in je volil letos. Tako je prav! Kaj mislijo, da smo mi starčki za na "škrapjard." Še gredo in bodo šli mlajši z nami in ne bo še demokratov zmanjkalo. Čimdalje več nas bo.

Pozdrav vsem starim in mladim demokratom,

John Gornik,
Giddings Rd.

Lorain, O. — Dne 22. januarja je bil v Ameriški Domovini priobčen članek, ki je imel naslov "Nekaj pojasnila in resnice." Oseba, ki je tisti članek spislala, se je podpisala samo z X. Sedaj se pa nekaj sliši, da sem mogoče jaz pisala gori omenjeno. Do sedaj nisem imela vzroka pisati dopise, oziroma članke take vsebine. Zato tudi sedaj nočem, da bi se mene dolžilo za nekaj, o čemur niti vedela nisem.

Zato prosim, da se taka sumničena opuste. Kadar bom jaz kaj pisala, se bom tudi gotovo s polnim imenom podpisala. Mar niste vi, presviti možaki, sedaj odgovorni, da bodo ti delo izgubili? Ali jim boste vi delo dali in ali boste vi skrbeli za otročje dotičnih? Zakaj niste pisali dostojno, ako ste možje! Toda saj niste, to pa zato ne, ker ste se dali zapeljati od žida. Ta si zna že pomagat, vas je pa rabil kot orodje, da vas je naščuval proti vašim lastnim bratom.

In kje ste vi danes? Mar se ne sramujete, kar ste počeli v kampanji, ko ste pisali napram urednikom Ameriške Domovine, Pircu in Debevcu, ki sta pisala pošteno, da se jima danes ni tre-

Josephine Eisenharth.

Opomba uredništva: Radevo-lje izjavljamo, da Vi niste pisali dotičnega članka, obenem pa tudi izjavljamo, da nam je jako žal, da se niste zadnji dve leti oglašili niti z enim dopisom, da si so dopisi izpod vašega peresa jako dobrodošli v našem listu. Torej napišite kaj. Pozdrav!

Cleveland, O. — Zakaj smo izvolili Millerja županom? S ponosom danes zopet lahko pišem o naši zadnji politiki, ki je bila tako burna, pa vseeno je bil naš trud in politika demokratske stranke poštena, ko smo se borili za dobro stvar. Čas je, da se po tolikih letih malo predrugačijo. In ni bila dolžnost samo nekaterih, ampak nas vseh, da se vlada da enkrat v roke drugi stranki, pa naj bo demokratska ali socialistična. Republikanska stranka je vladala 17 let neprenehoma. In ko bi bila vladala pravilno! To vedo najboljše oni, ki morajo davke plačevati, ker davki morajo biti plačani. Davki so bili vedno večji. Ako bi bila stranka malo okrog sebe pogledala, bi se bil marsikateri ti-sočak prihranil. Kdo bo odobral to, da imajo bogatini, ki imajo že itak preveč, pa še mastne službe in v dosti slučajih dela mož in žena, pa še par otrok imajo mestno službo. Seveda, potem lahko živijo kot milijonerji na račun nas davkoplačevalcev. In ti se ne zadovoljijo z malo plačo, najmanj po \$10.00 na dan dobivajo, dočim imajo tisoče delavcev okrog, ki imajo velike družine, pa nimajo dela ne jela in ne obleke. Kako bi bili ti delavci veseli, ako bi imeli mestno delo, ko drugega ni. Zadovoljni bi bili, ako bi zaslužili vsaj \$3.00 do \$4.00 na dan.

Vidite, državljani, zato se je borila in se bo borila demokratska stranka. In zmagaja je naša. Dobili smo moža za župana, ki je bil izbran od ljudstva. Jaz ne rečem, da so vsi demokrati do-bri, kakor niso vsi dobri pri drugih strankah. Mar mislite, da bi ne bil Morgan izvoljen, če ne bi imel za seboj lisjaka Mascheketa in par drugih? Ti so krivi, da je propadel. Največ so pa krivi slovenski republikanci in njih "Pamet." Kar so ti počeli, je sramotno za slovenski narod,

ki se je dal voditi od žida, mesto da bi delali vsi složno. Nagovarjali so nas za stranko, ki je leta in leta tlačila naše ljudi in ki nam je obljubovala boljše čase. Kakor pravi Hoover, da če čakamo, da bodo prišli boljši časi sami od sebe. Pa jih še danes ni! In v tako stranko so nas hoteli zapeljati naši lastni rojaki, ki so pod komando žida izdajali "Pamet."

No, "Pamet" je izginila iz vaših glav in dali ste jo nam, zato je bil pa Miller izvoljen županom, ki nam bo dobro gospodaril. "Pamet" je izginila in žnjo bo tudi Enakopravnost. Nam pa ostane pamet, katero so razdajali zadnje nedelje. Prvo "Pamet" je vsakdo vrgel v koš, to da drugo smo pa dobro spravili in to zato, da bomo imeli imena, kdo je "Pamet" izdajal. Vsak dan nam morajo biti tista imena v mislih. Videl sem v "Pameti" imena, katerih njih lastniki ne bi dali v javnost, če bi kaj nase držali. Zapomnite si, da boste dajali odgovor narodu, kajti vsako zahrbtno delo ni pošteno.

Pošiljali ste od hiše do hiše mladeniče, ki so nagovarjali naše ljudi, da naj volijo za Morgana, češ, da bodo delo dobili. Mar niste vi, presviti možaki, sedaj odgovorni, da bodo ti delo izgubili? Ali jim boste vi delo dali in ali boste vi skrbeli za otročje dotičnih? Zakaj niste pisali dostojno, ako ste možje! Toda saj niste, to pa zato ne, ker ste se dali zapeljati od žida. Ta si zna že pomagat, vas je pa rabil kot orodje, da vas je naščuval proti vašim lastnim bratom.

In kje ste vi danes? Mar se ne sramujete, kar ste počeli v kampanji, ko ste pisali napram urednikom Ameriške Domovine, Pircu in Debevcu, ki sta pisala pošteno, da se jima danes ni tre-

ba skrivati. Njiju kritika je bila poštena in očita. Vi ste pa pisali, da nas hočeta imeti za norca. To je laž, ker nista nikdar pisala, da moramo voliti demokratsko stranko kot tako. Vedno smo čitali v listu, da kot reven narod moramo biti demokrati ali pa socialisti, ne pa republikanci, ki nas zaničujejo. To si zapomnite, da smo mi volili, ne da bi nam Pirc narekoval. Volili smo demokratsko stranko, v katero spadamo in se ne damo in se ne smemo dati prodat židu in republikanskim magnatom.

Mi smo vedno mož beseda in zato smo tudi zmagali. Ponosni smo pa lahko vsi Slovenci brez razlike, da smo izvolili moža kot je Ray T. Miller. On je katoličan in vi, ki se štejete kot katoličani, ali se zavedate, kaj ste počeli proti nemu?

Novi župan bo imel mnogo dela, posebno v tem času brezposelnosti. Toda prepričani bodimo, da smo izvolili moža, ki bo na mestu naprav vsem. Zdravo!

J. W.

Kirkland Lake, Ontario, Kanada. — Na obisku v Kanado srečno prišla in brez vsake sitnosti, akoravno je precej daleč. Zato se imam zahvaliti Mr. August Kolandru, ki mi je prekrbel potni listek iz Clevelanda, pa do postaje Svastika v Kanadi, kjer sem imela izstopiti. Ob enem ga tudi priporočam tistim, ki nameravajo potovati v staro domovino. On je edini, ki vam bo vse najboljše postregel in to z največjim veseljem. To vem jaz in pa drugi, kako smo bili zadovoljni vsi in kako smo bili brez vsake brige, ko smo žnjim potovali prošle poletje v staro domovino. Obrnite se do njega, ker nikjer ne boste tako postreženi. Pozdrav!

Frances Novak.

SLOVENSKI PASIJON

V nedeljo 20. marca, to je na Cvetno nedeljo, bo društvo Kristusa Kralja št. 226 KSKJ zopet uprizorilo veliko krščansko dramo Pasijon. Še nobena igra, kar se jih je igralo kedaj med Slovenci v Ameriki, ni bila igrana s tako velikim uspehom, kakor Pasijon. V dveh letih je bil uprizorjen Pasijon petkrat in vsakokrat je bila prostorna dvorana S. N. Doma polna. Občinstvo je bilo takorekč presenečeno nad vsakim dejanjem.

Vsak se je izrazil, da ni kaj takega pričakoval, kar je videl. Splošno mnenje občinstva je bilo, da je Pasijon nekaj posebnega, nekaj, kar se še ni videlo poprej med Slovenci v Ameriki. Saj je pa tudi dovolj dragocene: obleke, kulise, kar je stalo društvo nad \$2,500. Obleka je bila izdelana na Bavarskem. Kakor hitro se je zaznalo, da se bo Pasijon tudi letos priredil, je takoj nastalo veliko zanimanje vseh. Že veliko vstopnic se je prodalo, akoravno jih do sedaj še nismo imeli v predprodaji, so jih rojaki kar naprej naročali. Pa ne samo iz Clevelanda, ampak tudi iz sosednjih naselbin so prišla naročila za vstopnice.

Ker bo pa Pasijon to leto samo enkrat uprizorjen in so tudi cene vstopnic zelo znižane, zato se pripravite vsem, kateri želite videti to veliko dramo, da si takoj preskrbite vstopnice. Cene Videl boste Judeza-izdajalca, kateri tako živo nastopi in vam pokaže, kam človeka pripelje pohlep po denarju in udobnem življenju. On pokaže ves strah in grozo obupanega človeka. Videl boste hudobnega Kaj-feza, lahkoživca Heroda in nedolžnega Pilata, ki se pada na pritisk židov in obsodi nedolžnega v smrt, akoravno ne najde nobene krivice nad njim. Srečali se boste z Marijo in čutili boste tudi v njeno veliko žalost, ko ga vidi vsega krvavega in na križ pribitega sina.

Ker v igri nastopi do 150 igralcev, zato ni mogoče vsega opisati. Pridite k tej predstavi, da vidite sami. Ne bo vam žal za čas, katerega boste zgubili pri Pasijonu.

Joseph Ponikvar.

MOJI MAMICI V SPOMIN

Naj tudi jaz vam spleten kito, ki venca toliko gomili, ne iz jesenskih rož povito: iz gorkih, mati, le čutil.

Lep si mesec februar. Pred vsem lep si, ker nam oznanjuje zeleno pomlad, ki bo kmalu prišla. In gotovo se vsak izmed nas veseli pomladi.

Toda meni pa ostaneš v žalnem spominu, mesec februar, do konca mojega življenja. Kajti ravno v mesecu februarju so mi umrli moja nadsva dobra in ljubljenata mati. Mati, veliko ste pretrpeli v svojem življenju. Ni

Vam bila pot življenja posuta s cvetjem, toda vztrajali ste. Delali in trudili ste se dan in noč za svojo družino, ali nase ste pozabili. Kakor luč je gorela Vaša ljubezen in dobrota do Vaših otrok. Ah, imeli ste tako blago srce. Nobena stvar ni tako močna, kot je materino srce. In koliko solza ste pretečili za nas otroke. Ko smo bili še majhni, ste imeli trud in skrb z nami. Spominjam se, da ste rekli: "Dokler ste majhni, je majhno zlo, ali kadar dorastete in boste šli od mene,

da vas ne bom videla, ah, kako mi bo hudo!"

In res, o mati, je bilo tako. Ravno na Veliki šmaren je bilo, ko vam je ubilo šest let staro sinčka. Igrat se je šel na kup tramov, ki so se zvrnili nanj. Mati, koliko ste takrat trpeli!

Potem sta šla dva Vaša sinova v Ameriko. Spominjam se, o mati, koliko ste pretočili solz in vzdihovali: "Bogve, ali jih bom še kedaj videla!"

Prišla je vojna in žnjo tudi bolezen, ki vam je vzela dve hčerki. Spominjam se, koliko ste pretrpeli takrat. Vojske ni hotelo biti konec in moral je iti k vojakom Vaš najmlajši sin. Koliko skrbi ste imeli zanj, ker je bil še tako mlad. Toda vojna je bila k sreči končana in mu ni bilo treba iti v strelske järke. Prišel je domov in kako ste se veselja razjokali, ko ste ga zagledali. Saj ga skoro poznati ni bilo, tako je bil shujšal. Toda ni ostal dolgo doma, oditi je moral na Koroško fronto, kjer je kruti Nemec napadal našo zemljo. Koliko ste trpeli takrat, ko je moral zopet od Vas. Koliko ste pretrpeli takrat, ko ste slišali, kako Nemec trpinči naše ljudi! Prestreljena mu je bila kapa in telečnjak, toda je prišel zdrav domov.

"Hvala Bogu, da si le zdrav prišel domov," ste rekli, ko ste ga zopet pozdravili doma.

In prišlo je na Vas hujše, ko je zbolel Vaš mož, moj dragi oče, katerih dobrote nikdar ne pozabim. Koliko ste pretrpeli ob njegovi bolniški postelji, koliko noči ste prečuli. A prišlo je še najhujše, da so umrli leta 1920. Kolika žalost za Vas, o mati!

Dva meseca zatem sem odšla jaz v Ameriko. Še se spominjam, kakor bi bilo včeraj, kako ste bila takrat vedno obkolan. Kadar sem Vas pogledala, ste skrili solze. Tolažila sem Vas, da ni treba jokati in tako žalovati za menoj, ker tako je moralo priti. Prišel je čas ločitve. Kako težko mi je bilo pri-srce, ko sem Vas morala zapustiti. Vaše zadnje besede so bile kakor balzam in iz Vaših oči so se vile ponovno solze. Svetile so se kakor biseri po Vaših velih licih. Padli sva si zadnji-krat v objem in ko sem se iztrgala iz objema, sem se znašla na vozu, ki me je odpeljal proti Rakeku.

In pozneje, ko sem čitala Vaša pisma, sem videla, da je Vaše srce polno skrbi za nas, Hvala Vam tisočera, o mati! Niste poznali posvetnega veselja, bolj pa ste poznali hram božji. Vaše veselje je bilo tudi na vrtu. Prišel pa je božji vrtnar in Vas ponesel v lepši vrt, kjer ni solza ne bolečini. Ravno pred enim letom Vas je Bog odpoklical po plačilo za Vaše trudapolno življenje.

Usahnila ste, draga mamica, kakor roža, ki odcvete. Toda spomin na Vas me bo spremljal, dokler živim. Le sladko spavajte tam pri lepi cerkvi Marije Vnebovzete, dokler Vas angel pozove k vstajenju. Ako bo kedaj božja volja, da bom mogla obiskati Vaš grob, bo to najlepša božja pot zame. Naj Vam cveto najlepše spominčice na grobu. Naj Vam domači zaljšajo grob, saj v domači zemlji se spava tako sladko! Vaša duša pa naj uživa rajski mir!

Ob prvi obletnici Vaše smrti Vam zapojem turobno pesmico, katero sem Vam pela nestetokrat:

O, kje ste, mati zlata?
Kako se toži mi po Vas!
O, da odprija bi se vrata
in se prikazal Vaš obraz.

Vratu bi se Vam oklenila
in v ljube gledala oči,
od sebe bi Vas ne pustila,
tam hočem biti, kjer ste Vi.

Anna Zahar,
Cleveland, O.

Če verjamete al' pa ne.

Tale je priletela ravno 30 milj iz Clevelanda in sicer naravnost od juga. Če imate zemljevid pri roki, pa boste videli od kje.

"Dragi Jaka! Ker me tvoja kolona v A. D. mnogokrat razvedri, sem se namenila, da bom tudi jaz nekaj prispevala za kolono, da ti bom pomagala pri delu. Pošiljam ti resnično dogodbico, ki se je pripetila včeraj na dvorišču moje sosedice. Imena ti ne povem, ker je sosedica že itak vsa razkačena in bi se mi ne godilo dobro, če bi še njeno ime raznašala po časopisu.

Torej moja sosedica je včeraj razobešala perilo na dvorišču. Možiček ji je zjutraj, predno je šel na delo, napeljal vrv od enega stebra do drugega, kot je bilo "ukazano" od hausbosovke. Lepo je pripenjala perilo in je prišla že na konec vrvi, ko se vrv naenkrat utrga. Ti morda ne veš, Jaka, ampak me ženske vemo, da je to največja nesreča, ki se more hišni gospodinjji pripetiti: če se vrv utrga, kamor je obesila vse perilo. To pomeni sedem let hude nesreče pri hiši in pa novo pranje po nepotrebnem.

Moja sosedica je pa brijtna in ni zijala, kot bi to naredila kak druga v tem slučaju, ampak je v tistem hipu zgrabila za vrv in jo na vso moč vlekla, da ne bi prišlo perilo na tla v blato. To je bilo nekako tako, kot si ti takrat prst vtaknil v luknjo pri so-odu, ko je bila pipa prevlekla. Torej malo si že lahko predstavljaš njen položaj.

Ravno v tistem hipu sem pa jaz skozi okno pogledala in sem videla sosedo, kako vleče za vrv. Ker nisem vedela, da se ji je utrgala, sem mislila, da hoče vrv bolj nategniti. Stopim ven na porč in jo nedolžno vprašam:

"Ja boš napela, jo boš?"

"Kaj jo bom napela! In nikar tako neumno ne sprašuj! Kaj ne vidiš, da se je vrv utrgala? Pojdi no pomagat in primi za vrv. Kaj misliš, da sem jaz kak stember in da bom tukaj ves dan vrv držala. Že eno uro vlečem za vrv, pa od nikogar ni nobenega hudica, da bi mi pomagal. Šur, kar reži se in pusti, da mi vse skupaj pade v blato!"

Nisem si mogla pomagati, da sem se zasmejala na ves glas, kar je sosedo še bolj podžgalo in je naslovila par nežnih besed na svojega možička, ki ji je zjutraj vrv slabo privezal. Dobro je bilo, da mož ni slišal, kam ga je žena v tem trenutku pošiljala. Ampak prepričana pa sem, da se mu je v tovarni gotovo par-krat koleno.

Z združenimi močmi sva potem vrv zopet nategnili in perilo je bilo rešeno. Vidiš, Jaka, tako imamo me ženske vedno kakšne sitnosti, vrhu tistih, ki nam jih prizadenejo naše ljube močnejše polovice.

Iz Collinwooda sem dobil polovico stave, ki jo je dobila neka naša naročnica na Millerja. Stava predstavlja starokrajski valjar, ali kakoršnega rabijo v Ameriki ženske, kadar pridejo možje od marjaša prepozno domov. Ampak valjar je votel in sem ga dobil napolnjenega s pristno "spago," s katero sem ga poplaknil vso "Pamet," ki se mi je bila naprasila po grlu zadnji dve nedelji. Taka stava res nekaj zaleže.

Neki moj prijatelj jo je tudi pogruntal in je začel sedaj raznašati okrog "pamet," ki jo ima zaprti v malih steklenicah. Prvo število sem dobil jaz in po poskusnji sem konstatiral, da ta je pa res prava "pamet," ki ti pordeči ušesa in poživi srce, da bi z eno roko in vnič podrl tristo takih, kot je urednik "Pameti," pa bi še mislil, da si spodil muho z rokava.

Newburške novice

No, sedaj imamo župana. Kakošno drvenje in prerekanje in debatiranje je bilo pred volitvami. Človek bi mislil, da bo sveta konec, ako ne izvolimo pravega moža za župana. Sedaj je po nekod veselja v Izraelu, po drugod pa je potrtost, kakor bi bil cel svet izgubljen. To je politika. Bo pa vse eno figo. Davki bodo še zanaprej visoki, kakor so bili do sedaj. Časi se radi izvolitve župana ne bodo zboljšali. Vse bo šlo po stari cesti dalje. Politika je politika. Demokratov je šest, republikancev pa pol ducata. Dokler ne bo več poštenosti v politiki, bo vedno ena in ista pesem: davki veliki, drugega pa malo. S tem ne rečem, da izvoljeni župan ni pošten. Toda, kaj premore eden nasproti številnim drugim. Niti polovico tega davka, ki danes teži ubogega navadnega posestnika delavca in farmarja, bi ne bilo, če bi ne bilo grafta. Krasti ljudski denar pod eno ali drugo pretezo, ni več greh po mnenju politikarjev. Če bo tako šlo naprej, bo morala še ostala tretina ljudi začeti butlegati, da bo mogla plačati davke in prispevke za graftarje.

Pa to ni newburška novica, niti kaka drago. To je že vse skozi tako, odkar so ljudje postali tako civilizirani, da deset božjih zapovedi ne potrebujejo več.

Pred nekaj tedni se je nam zganil Joseph Miller st. Kar zmanjkalo ga je, kakor bi ga bila slana vzela. Sedaj je pa prišla skrivnost na dan. Joe je moral v naglici "mufati" za nekaj tednov v bolnišnico. Prestal je operacijo na slepiču in se kmalu zopet povrne na svoje mesto. Tudi Zagarjev Rudelj je mislil, da ga je nekaj preveč od znotraj in je zato dal tisti mali žep odstraniti. Za nekaj časa si je še pomišljal po operaciji, ali bi ostal še med nami, ali pa bi poskusil vice. Končno je ostal in se sedaj dobro zdravi.

John in Mary Vatovec sta videla malega Judka pri Frank Pobegovih. Pograbila sta ga in pobegnili z njim v cerkev. Albert mu je ime. Edward, Bernard Bizjak je novi faran iz okolice Rosewood. Na bordsu bo pri Paul Bizjakovih, za botre pa ima Frank in Mary Jerman iz Geneva, Ohio. Juhuhul! Pri Frank Juhovih v Randall so dobili deklico, kateri so dali ime Clara, Marie. Anton in Mary Walters sta prišla prvič žnjo v cerkev.

Father Odilo iz Detroita nas je posetil za kratek čas zadnjega sobota. Bil je na poti v Johnstown, kjer ima misijon ta teden. Father Odilo pride k nam za misijon čez dober teden. Misijon se prične 28. tega meseca v slovenskem jeziku. 6. marca pa v angleškem za mladino. Vabljeni so vsi in vsi se potrudite, da pridete. Nikar ne bodite, kakor tisti moj prijatelj, ki se je bahal, da je ves katekizem znal na pamet, da mu ni treba več poslušati božje besede, niti brati katehiško čtivo. Ko sem ga pa hotel malo preiskusiti in sem ga vprašal, koliko oseb je v Bogu, mi pa ni znal dati pravega odgovora. Kolko izmed vas, koliko cerkvenih zapovedi je v Ameriki in zakaj imamo v Ameriki eno več kot v starem kraju ali po nekaterih drugih krajih v Evropi? Človek pozna, če take reči in je treba od časa do časa ponavljati. Ravno v tem je pri nekaterih naših ljudeh največja krivda, ker mislijo, da naša vera obstoji v tem, da se na pamet naučimo nekaj iz katekizma. Naša vera je naš življenje. Zato je potreba, da se otroci vadijo ta način življenja od mladih nog, ako hočejo stariši, da bodo tudi pozneje ostali katoliški. Pridite k misijonskim pridigam. Father Odilo je izvrsten govornik in ne bo

vam žal. Zlasti pa vabimo one, kateri so sv. vero pustili, ali pa nebržni postali v nji. Pridi in poslušaj, da boš spoznal, koliko več je vredno to, kar si zavrgel od tega kar sedaj imaš. Pamen človek važne zadeve resno in temeljito premisli. Ali je kaj bolj važnega za te, kakor tvoja duša in tvoja večnost? Vem, da bo za nekatere to vabilo in ta klic zastoni. Nastavili so se na pot pogube in satan jim drži oči in pamet zavezane, da ne bi spregledali in se rešili njegovih krempljev. Marsikateri izmed teh bo prepozno izpregledal. Zavržen bo na sodnji dan, toda zavržen, ker je hotel biti tako. Ali si ti eden izmed tistih? Ali je tudi za te Zveličar zastoni trpel in umrl?

Pasijon, PASIJON!

Pasijon, Jezusovo življenje, trpljenje in smrt bomo videli prihodnji petek v naši cerkvi sv. Lovrenca. Posrečilo se nam je dobiti importirano premikajočo sliko, katere nam predstavlja življenje, nekaj čudežev, trpljenje in smrt Jezusova na Golgati. Ta predstava se vrši v cerkvi in takoj po križnem potu. Za otroke iz naše šole in vse druge, kateri morejo priti, bo popoldne ob pol 2. Otroci iz public šol lahko pridejo zvečer. Vstopnina za otroke popoldne je samo 5c, tako da bo prav vsak lahko navzoč. Zvečer je vstopnina za otroke 10c, za odrasle 25c. Na ta način bomo skušali spraviti skupaj vsaj nekaj za davke, ki strašno potrebno gledajo na našo ubogo cerkveno blaginjo. Več kot \$500.00 po letu lahko imeti od nas. Kje naj jih vzamemo v teh časih? Pridite na predstavo, katere je res pretresljiva in vam bo v koristno premišljevanje Jezusovega trpljenja ob enem pa tudi v gmočno pomoč nekaj.

Naš VESTNIK je v delu. Kmalu bo prišel na dan. Na dan bo prišlo še marsikaj drugega. Na dan bodo prišla imena in darovi za cerkev in šolo. Nekaterim bo po volji, drugim ne bo, da bo to prišlo na dan. Mi pa pravimo, kdor je storil tisto, kar je mogel, nič se sramovati letošnjih malih svot. Saj se pozna iz prejšnjih letnih Vestnikov, kdo so ti. Bo že bolje tudi na svetu, bolje za vas in za cerkev in šolo. Takrat boste zopet pokazali svoje zanimanje in vrla delovanje v korist teh narodnih podjetij. Ne more se pa posebno tolažilo govoriti na srce drugim, zlasti nekaterim mladim, katere opazimo, da imajo za gasolin in za drugo še vedno denar, šparajo pa zelo pri cerkvi. Zanaprej, ako niti za gasolin ne bodo imeli, se bodo lahko vozili s kolesi, katere imajo za svojimi imeni v VESTNIKU. Teh je pa lahko malo sram, če niso popolnoma izgubili te čednosti.

Naznaniti moramo še nekaj svojim faranom. V bližnji bodočnosti začnemo z tiskanimi cerkvenimi oznanili. Mesto da se vsako nedeljo v cerkvi čveka o raznih rečeh, sejah, nauku in drugem, bomo razdali tiskana oznanila. Nekaj več dela bomo imeli s tem, pa bodo ljudje imeli oznanila doma in lahko pogledali tudi čez teden, kaj je vse na programu za tekoči teden. Zlasti glede naš jim bo to prišlo prav. Maše oznanijo, ljudje pa gredo in brž pozabijo ta oznanila. Papir za oznanila se bo izplačal iz oglasov, kateri bodo priobčeni na eni strani. To je nekaj novega, kaj ne? Že vidim, da nekateri zmažejo z glavami, pa nič za to. Poizkusili bomo in ker nas nič ne stane, ali vsaj cerkvene blaginje ne stane, bomo videli če se bo to obneslo pri nas, kakor se že pri mnogih drugih cerkvah zelo dobro in v zadovoljnost faranov obnaša.

PRVI UTISI PO IZVOLITVI RAY T. MILLERJA

Cleveland (Collinwood), O.—To pišem v torek večer, 16. februarja. Povsod gre glas, da bo Mr. Miller naš boss, kar smo pričakovali in za kar smo delali in to smo tudi izvolili. Hvala in čast vsem zavednim Slovincem in Slovincem, ki so oddali svoj glas za Ray T. Millerja. Vendar sem enkrat volila, da je bil moj glas nekaj vreden. Do sedaj sem še pet let volila pri vseh volitvah, pa sem vedno vlekla ta kratko, kakor mnogi drugi. Pregovor pravi, da se časi izpremenijo in tako se je tudi sedaj izpremenilo. TakTo si bomo mi demokrati enkrat pošteno oddahnil in imamo zavest, da smo enkrat pomagali pri izvolitvi novega župana.

In sedaj se lahko smejemo onim, ki so nam tako pomagali agitirati za Millerja. Kajti ona nesrečna "Pamet" je mnoge spreobrnila, ki so bili prej drugačnega mišljenja, da so se obrnili na demokratsko stran. Znanost mi je, da se je več moških iz-

razilo, da niso sploh mislili iti na volišče, pa ker so jih tako silili voliti za Morgana, so pa našli šli in volili za Millerja. Tako vidite, dragi državljani in državljanke, sedaj smo jim lahko hvaležni za njih reklamo. No, eden mora zmagat, toda če bi bila nasprotna stranka zmagala, se nam ne bi samo v obraz smejala, ampak bi celo na nas pljuvali. Toda mi pa pokažimo, da smo dostojni državljani in ne delajmo nikakih neumnosti. Saj je škoda besed, časa in papirja, da bi se jim bog ve kako pod nogo metalo kaj so bili.

Toda lahko izrazimo pa svoje veselje na dostojen način nad zmago Millerja. Nekateri so rekli, da ne bodo šli drugi dan delat iz samega veselja nad zmago. Še celo otroci so bili vsi iz sebe nad izvolitvijo Millerja, ker so vedno slišali od svojih staršev, da bodo volili Mr. Millerja.

Hvala vsem, ki so delali za njegovo izvolitev in onim, ki so nam delali brezplačno reklamo.

Collinwoodčanka.

PAR GORKIH NASVETOV

Cleveland, O.—"Pameti" in tetki Enakopravnosti v album! Na vaše blufanje vam bom nekoč odgovorila: šilo za merilo. Vi ste hoteli Ameriško Domovino uničiti in ste pisali, da bo tako uničena, da ne bo več let mogla stopiti na noge. Seveda bi bila uničena, če bi bili v Clevelandu taki na krmilu, kakor je tetka "Pamet." Pa se je proti večeru obrnilo in kakor se vidi, se potaplja. Nosovi so se vam potegnili in grliči so prenehali s svojim petjem. Ko ste tisto svojo neumno "Pamet" raznašali, ste se sami sebe sramovali in tako osmešili, da bi sedaj najraje potaknili svoje nosove v pesek, kot ptič noj.

Povem vam, da bi bil marsikateri volivcev ostal v torek doma, da ni bral vaše "Pameti." To je pa vsakega tako podžgalo, da je vsak rekel: "Ne ostane doma! Demokraska stranka mora zmagat in Miller mora biti izvoljen, čeprav "Pamet" piše, da ni zmožen za župana."

Boste kmalu videli, koliko je zmožen, ko bo pometel mestno hišo. Pometal bo iz mestne hiše vse te študirane graftarje, ki je pustila prazno blaginjo in še dosti dolga povrhu. Več sto nepotrebnih ljudi je prejemale masne plače na račun davkoplačevalcev. Da, sedaj vemo, kako je delala republikanska vlada, z ljudskim denarjem.

Le pogledimo, kakšno plačo je prejemal Bender za nič dela in je takoj, ko je nastopil službo v stadionu hotel slepariti in je prejemal od mladih ljudi dolarje. Vsi smo vedeli, da je kriv, samo vi ste ga povzdigovali v deveta nebesa.

Za Morgana nič ne rečem. Lahko je najbolj pošten človek na svetu, toda poštene pa niso tisti bossi, ki so stali za njim in po katerih povelju bi bil moral delati. In če je Maschke tako pošten, kot ste rekli, zakaj je pa tako nasprotoval poštenu vladarju? On dobro ve, da bo sedaj veliko umazanega prišlo na dan, zato se je pa tako otepal, da bi Miller prišel notri.

Da, vsako zvijačo ste poskusili, samo da bi ostali pri koritu. da bi žulili ljudstvo še naprej. Toda vidite, da pravica mora tudi enkrat zmagat, prej ali slej. Vsak prejme enkrat svoje plačilo in republikanci so ga sedaj. Bog ne plačuje vsake sobote, pa plača dobro, kadar plača.

Ameriški Domovini pa kliče: le tako naprej! Pravica zmaguje, čeprav je včasih malo tepena. Dobili boste mnogo novih naročnikov, ki bodo pustili tetko Enakopravnost. Slišala sem več zavednih Slovincem, ki so rekli, da bodo Enakopravnost pustili, ko jim poteče naročnina. "Te umazane cunje ne maram več v mojo hišo," marsikateri

pravi sedaj.

Da, da, obljubljene so bile fantom masne službe pri koritih sedaj bodo morali pa vzeti potno palico v roke in iti od korita, katerega so že itak čisto izpraznili.

Bog vas živi, zavedni Slovinci in Slovence! Bog živi našega novega župana Ray T. Millerja! Stara naročnica.

Francoska republika gradi jeklene zidove za varstvo svoje dežele

Paris, 19. februarja. Naj sklene razoroževalna konferenca v Genevi kar hoče, vse to ne bo na Francijo niti najmanj vplivalo. Francija nadaljuje z gradnjo strašnega zida iz jekla in betona, ki sega od Angleškega kanala pa vse dol Sredozemskega morja. Ta zid obstoji iz silne verige skrajno utrjenih fortov, in med njimi se nahajajo manjše utrdbe. Vsa dela morajo biti gotova v dveh letih, in bodo veljala "malenkost" \$100.000.000. Oče tega načrta je umrli vojni minister Andre Marginot. Ogromni Hadrijanski zid v Angliji izza časa Rimljanov, strašni kitajski zid ali pa razvipa Hindenburg linija v svetovni vojni niso nič v primeri s to silovito trdnjavo. Najmočnejši fort verige je Fort Hackenberg v Lotringiji, tik ob nemški meji. Močnejši je kot Gibraltar. Globoko pod zemljo koplejo francoski inženirji tunele, po katerih bodo z mehaničnimi aparati dovažali streljivo in topove od ene trdnjave do druge, varni pred sovražnikom. Nekaj teh naprav je tudi nad zemljo in so enake masivnim goram najboljšega jekla, skozi katerega ne more prodati nobena kroglica. Po naziranjih francoskega generalnega štaba ne more noben sovražnik ki pride v križni ogenj teh fortov, odnesti zdrave kože. Vsak vpad v Francijo mora takoj propasti.

IZJAVA

Tem potom izjavljam, da jaz nisem nikdar podpisal ali dal dovoljenje, da se rabi moje ime v "Pameti." Če je kdo z enakim imenom, pa to ni moja stvar.

Frank Ruper, 1148 E. 60th St.

IZJAVA

Spodaj podpisani izjavljam, da jaz nisem imel nobenega stika s "Pameto" in da se jaz nisem nikjer podpisal in ne dal dovoljenja, da bi se kje rabilo moje ime, ker sem bil vedno na demokratski stranki in tudi deloval zanje.

John Pajk, 6812 Edna Ave.

FRANC JAKLIČ:

OD HIŠE DO HIŠE

"Moj Bog, še v nesrečo nas spravi zaradi te ženske!" Barbič pa je dejal čez nekaj časa skrivnostno:

"Jaz pa vem, kako bi jo Lazarju vpihal in punco dobil."

Gornica ga je sumljivo pogledala, toda Anton se ga je oklenil, kakor se oklene utopljenec bilke.

"Vi veste, vi? Pomagajte mi!"

"Pa si ti fant za to?"

"Jaz ne? . . . Jaz?"

"Pa dekle mora tudi biti!"

"Moja Ančka? . . . Ta me ljubi!"

"Pa jo poizkusi!"

Anton ga je pogledal, kakor bi hotel ugeniti Barbičeve misli. Ta se je nasmehnil in dejal:

"Pobegni z njo!"

Mati in sin sta ostrmela, in ona je dejala: "O, to pa ne! To pa ne! . . . Po poštenem potu se vzemita ali pa nič!"

"Ako pa ni drugače mogoče?"

"O, meni je vse eno," je vzkliznil Anton.

"Nič ni nepoštenega . . . Poslušajte, kako si mislim jaz to stvar. Lazarja poznam. On ima velik srd do revnih ljudi. Revnejšega kakor je sam ne pogleda lepo in ne izpregovori z njim prijazne besede. Za svojo hčer bo iskal bogatega ženina in ljubezen ne bo čisto nič odločevala. Kaj je takemu človeku ljubezen, zlasti ako se njega ne tiče! On bi skopnel jeze in sramote, ako bi imel zeta v Kozjem repu, kjer vsi nismo za enega trdnega kmeta. Tvojo snubitveš, kako je sprejel, in sedaj pravijo, da kar besni. Hei in žena morata dosti pretrpeti . . . Da bi jo dobil izlepa, ne moreš misliti, izsiliti je tudi ne moreš, a njegove smrti čakati seveda ne kaže, ker taka grča nekaj prenese in lahko vsi drugi prej umrjemo kakor on. Ako se imata res rada, da drug brez drugega živeti ne moreta, pobegnita zdovi v Ameriko pa se tam poročita . . . Potem vaju tu di Lazar ne bo mogel razdreti. Nu, ali ti je vseč moj svet?"

Antonov obraz se zjasni kakor nebo po viharju, mati pa tolče z rokami in odmajuje: "Oh, Anton, samo tega ne, samo tega ne! . . . Kaj bom počela jaz tukaj brez tebe?"

"Saj bo nazaj prišel, stara! . . . Nekaj časa boš že potrpeš." "Jaz pojdem!" je rekel Anton odločno in se hvaležno nasmehnil Barbiču.

Mati je zajokala in očitala Barbiča, da zapeljuje sina.

"Kaj stara? . . . Jaz zapeljujem? . . . Ali je to kak greh, ako pomagam dvema do sreče?"

"Oče te bo klet zato!"

"Hahaha! On kolne še za bolj prazen nič. Tudi jesti mi da s kletvico, O, to bom že prestal."

"Zapeljivec! . . . Sin, ne poslušaj ga!"

"Jaz pojdem, nihče mi ne ubrani!" je ponovil Anton mater.

"Ako se bo pa dekle branilo, hehehe?"

Anton je osupnil: a kmalu je bil zopet pogumnejši, saj mu je nekaj dejalo, da je Ančka ljubezen močnejša kakor strah pred očetom in široko morje.

Naposled se je vdal tudi mati Gornica, zlasti ko ji je sin obljubil, da se vrne kmalu domov.

Ve to je ostalo tiho in Gornikov Anton se je skrbno pripravljaval na pot v Ameriko. Izprva je bil res nekaj v dvomih, ker ni vedel, kaj bo rekla Ančka; ko mu je pa obljubila, da gre z njim, kamor hoče, je bil vesel.

Ker ni mogel dobiti dovolj denarja, da bi izginila oba kmalu, sta sklenila, da pojde najprvo on, in ko bo zaslužil prvi denar, ji pošlje karto, da pojde za njim.

(Dolje prihodnjič)

Podgorski Škodek mu je posodil denar za pot in Gornikov Anton se je poslovil od matere, Barbiča in drugih znancev in je odpotoval z lahkim srcem, saj mu je Ančka dejala ob slovesu: "Anton, samo tvoja sem in s teboj grem, kamor hočeš . . ."

* * *

Lazar je pa dejal: "Ali ste ga videli? . . . V Ameriko mora, ker nima dovolj kruha! Pa je hotel mojo hčer . . . Kaj si vse ne spomni današnji, ti potepuhi! . . . Moj denar mu je dišal, pa ne moje dekle . . . Jaz poznam Kozjerepe! . . . Punca, Boga zahvali, da se nisi ujela."

Ančka je molčala, v nedeljo potem je pa šla k sv. Antonu in mu zaupala svoje težave.

IX.

Kmalu potem so sedeli Seljani pri Rohnetu in so kakor po navadi z vršcem in prepričkom preračevali tisto stvar, zaradi katere je bilo "ukazano." Potlej so malo povasovali, ker je bil že dolg večer, tako-le kasno v jeseni.

Od volov in prešičev se je zasukal razgovor na fante in dekleta in na svatbe, katere so se pripravljale za predpud. Ko je bilo že vsem besede zmanjkalo in so nenadoma vsi omočnili, da je nastal tisti trenutek, o katerem pravijo: "Sedaj marširajo oficirji v nebesa" — se je obrnil sam Rohne k Lazarju in izpregovoril: "Boter, takrat ste pa eno pametno naredili, ko ste snubača vrgli iz hiše!"

Pohvaljenemu Lazarju so se zaiskrile oči od veselja in je odvrnil: "Kaj ne da!"

"Jaz bi ga bil tudi!" je menil Hren. "Takega človeka, ki ničesar ne premore!"

"Ali kaj sem hotel drugega, kakor ven ga vreči?" je povzel zopet Lazar, ko so vsi napeli ušesa. "Jaz sem še klečal pri mizi po rožnem vencu, ko se vrata široko odpro in stopi v hišo trdo in po koncu, kakor bi bilo vse njegovo, ta Gornikov. Hitro sem še tisto odmolil, kar sem se bil odmenil, potlej sem ga pa vprašal bolj prijazno, kakor je bilo treba, po kaj je prišel. Nekaj časa je mencil in nekaj premataval po ustih, potem je pa spenil: "Punco mi dajte!" . . . To vem, da sem ga prav debelo pogledal in potlej sem se zasmejal.

"Ali noriš ali kaj?" Pa kako vam je bil hud . . . O, nič drugače kakor: "Punco mi dajte, pa punco mi dajte, jaz sem jo prišel snubit . . . Jaz sem ga nekaj časa pogovarjal, naj bo pameten, potlej pa, ko sem videl, da se je začelo tudi dekletu mešati, sem ga pa prijel in vrgel ven . . ."

"Hahaha!" so se zasmejali vaščani. "Prav si naredil!"

"I, kaj je pa Ančka rekla?" je vprašal Rohne. "Je bila kaj huda nanj?"

"Ja! Nanj ja! . . . Name! . . . V me se je zapodila. Jaz do tedaj nisem vedel, da so naše ženske tako neumne, sedaj pa vem, da so ravno take, kakor druge . . . Ako ji možki le pomežikne, pa hoče iti za njim, pa vpije: Moj bo, pa moj bo, pa moj! . . . Najprvo sem njega ven, punco, ki je hotela za njim, pa nazaj —"

"Tako je hotela za njim?"

"I, kako pak . . . Zato je tako vrelo po meni. Ko sem videl, da se mi hoče zet iz Kozjega repa zares obesiti na vrat, sem pa trdo na noge stopil!"

"I, tako se mora tako, trdo nastopati! To je bila moška!" je pritrdil Hren.

Nekdo drugi se je pa oglasil: "Ali kako vam ti-le Kozjerepeci govore! . . . Toliko časa ti piha in piha, da te omami; posebno lahko verjame pa tako neizkušeno dekle."

"Ali nisem dejal?" se je obrnil Kepec k svojim tovarišem in jih pomenljivo pogledal.

Nekateri so pokašljali v znamenje, da soglašajo z njim.

(Dolje prihodnjič)

Zahvala

Oltarno društvo se prav lepo zahvaljuje Mr. Anton Grdini, ker nam je kazal slike iz stare domovine v novi šoli sv. Vida. Ravno tako hvala tudi vsemu cenjenemu občinstvu, ki so prisli slike pogledat. Lahko je vsakomur žal, kdor jih ni videl, ker so res lepe in zanimive za vsakogar. Lepa hvala tudi našim častitim šolskim sestram in učiteljicam, ki so tako lepo pripeljali otroke k predstavi. Vsak je že imel pripravljenih 10 centov, nekatere so pa že kar same pobrale denar od otrok in nam izročile skupno svoto od celega razreda. Mr. Grdina nam je kazal slike 5 krat, 14., 15. februarja, zvečer za odrasle, in 15., 16. in 17. februarja popoldne pa za otroke. Otroci so plačali 10c vstopnine, odrasli pa 25. Nekdo se je izjavil, da je najmanj par dolarjev vredno videti te slike, ne pa samo en kvoder. Vsak cent, ki smo ga dobile, bo šel v sklad za veliki oltar nove cerkve sv. Vida. In vi Mr. Grdina, ker niste ničesar računali za vaš dragoceni čas in trud, vam naša srčna zahvala. Bog plačaj!

Frances Baraga

Vest iz domovine

Na tem mestu hočemo poročati vsem našim sorodnikom, kakor tudi znancom in prijateljem, da smo dobili iz stare domovine žalostno vest, da nam je tam preminula naša ljubljenka mati Ivana Bolko, v visoki starosti 76 let. Pokojnica je umrla 2. februarja, 1932, v vasi Slokarji, fara Lokavec pri Ajdovščini na Primorskem. V starem kraju zapušča eno sestro Karolino Stokel ter sina Franc Bolko ter hči Mary Bolko, tu v Ameriki pa vnuke svojega umrlega sina Antona Bolko, in sicer Mary, soproga, Antona, Pavlina in Viktor, otroci. Nadalje zapušča tu še tri živeče sinove, Avgusta, Leopolda in Johna Bolko, in ki s svojimi družinami vred poklanjamo na tem mestu svoj zadnji pozdrav, obenem pa kličemo: draga mati, lahka naj Ti bo domača gruda. Spavaj mirno, tvoji žalujoči sinovi.

Avgust, Leopold in John Bolko

Naznanilo

V nedeljo, 21. februarja, se bo pobiral asement za društvo Marije Magdalene št. 162 K. S. K. J. od 10. do 12. ure popoldne. Ker je še veliko članic, ki ni plačale svojega mesečnega asementa, se opozarja, da to store v nedeljo, 21. februarja, ali pa v četrtek, 25. februarja, ko se bo pobiralo od 6. do 8. ure zvečer. Obakrat se bo pobiralo v stari šolski dvorani sv. Vida. Sestrski pozdrav — Marija Hochevar, 21241 Miller Ave.

V najem

se da 5 sob in klet, jako lepo stanovanje, z vsemi ugodnostmi, spodaj. Vprašajte na 1247 E 58th St. Ključ dobite zgo-rej. (43)

Stanovanje

se da v najem, štiri čedne sobe. Za malo in mirno družino. Posebno pripravno za novoporočence. Tudi garaža na razpolago. Vprašajte na 6410 St. Clair Ave. (Feb.10,13,17,20.)

V najem

se da hiša za eno družino, 5 sob. Sama za sebe. Rent poceni. Hiša je na 1080 E. 72nd St. Vprašajte na 6725 Edna Ave. (44)

SLOVENSKA BRIVNICA Z DOBRO POSTREŽBO F. A. GREDENC 6124 ST. CLAIR AVE.

KUPON

Ta kupon in 15 centov da danes vsaki odrasli osebi vstop v La Salle gledališče

Iz prijaznosti Ameriške Domovine in La Salle Theatre

2-20-32

MORSKI RAZBOJNIK

SPISAL

KAPITAN FREDERICK MARRYAT

IZ ANGLEŠČINE PREVEL J. M.

"Zlodej! Torej si vendar pri-
znal!" je zakričal Francisco tako
glasno, da se je kapitan pre-
budil in vstal. Preden pa se je
popolnoma zdrnil in odprl oči
toliko, da je razločeval razne
predmete, je Pompej upihnil luč
in nastala je popolna tema. Na-
to pa je položil svojo roko na
Franciscova usta in ga odvedel
iz kabine.

"Kdo je tu? Kdo je tu?" je
kričal Kajin.

Častnik, ki je imel stražo na
krovu, je prihitel dol. "Ali ste
me klicali?"

"Klicali?" je dejal kapitan.
"Misli sem, da je nekdo v ka-
bini. Luč hočem imeti, to je
vse," je nadaljeval mirneje, po-
tem ko si je obrisal s čela mr-
zel pot.

V tem sta dospela Francisco
in Pompej zopet v zavetje h
Krumanom. Čustva mladega
moža pa so se iz strahu pred
smrtjo močno izpremenila v
željo po maščevanju. Namena,
da bi bil v kabini prišel do oro-
žja, sicer ni dosegel, toda bil je
sedaj trdno odločen, da vzame
kapitanu življenje, kakor hitro
le utegne. Naslednjega jutra
Krumani zopet niso hoteli iti na
delo ali priti na krov, in o vsem
položaju je Hawkhurst poročal
svojemu predstojniku. Krmar
je sedaj govoril popolnoma dru-
gače. Prepričan je bil, da
stoje za njim četudi ne vsi, ven-
dar pa najboljši in najvpliv-
nejši razbojniki, ki so bili kakor
on sam osiveli na potu zločina.

"Mora se zgoditi, sicer ne bo-
ste dolgo poveljnik tej ladji. Od
mene zahtevajo, da govorim ta-
ko!"

"Ali res?" je dejal Kajin po-
smehljivo. "Morebiti ste že iz-
brali svojega naslednika?"

Hawkhurst je opazil, da je
začel napačno, in je poizkusil
drugače. "Govorim samo za va-
šo korist. Ako ne boste vi po-
veljnik tej ladji, ne ostanem na
njej. Ako jo zapustite, grem tu-
di jaz in midva morava potem
dobiti drugo."

Kajin se je pomiril in nista
več govorila o tem.

"Možje naj se zbero in nasto-
pijo," je naposled dejal kapitan.
In razbojniki so se zbrali na
zadnjem delu ladje.

"Fantje, zelo mi je žal, da me
naše postave silijo izvršiti po-
sebnost; toda upr in so-
vrastvo se mora kaznovati. Ka-
kor za vas veljajo tudi za mene
postave, ki smo si jih določili v
svoj prid, dokler bomo živeli
skupaj na morju; in zaradi tega
smete biti prepričani, da rav-
nam le po pravici, ako storim
svojo dolžnost ter vam obenem
dokažem, da sem vreden povelj-
stva. Francisco je živel z me-
noj od svojih otroških let. Živel
je vedno z menoj in težko se mi
je ločiti od njega. Toda jaz sem
tukaj, da gledam na to, da se
izvršujejo naše postave. Ope-
tovano se je upr in zaničeval
moja povelja — zaradi tega mo-
ra umreti."

"Smrt! Smrt!" je zavpilo
nekaj razbojnikov, "smrt in pra-
vico!"

"Nobenega umora več!" se je
zaslišalo nekoliko glasov zadaj.
"Kdo govori tako?"

"Preveč se je morilo včeraj
— nobenega umora več!" je za-
klicalo več glasov naenkrat.

"Oni, ki govore tako, naj sto-
pijo pred mene!" je zavpil Kajin
in grozeče gledal okoli sebe.

Nihče se ni odzval temu pove-
lju. "Torej dol, možje, in pri-
ženite Franciscu!"

Vsi razbojniki so hoteli na-
vzdol, toda z različnimi nameni.
Nekaj jih je bilo odločenih, da
primoje Franciscu ter ga izročijo
smrti, drugi pa so ga hoteli bran-
niti. Začel se je velik vrišč in
trušč. Nekateri so vpili: "Dol

in primite ga!" Drugi zopet na-
sprotno: "Nobenega umora več!
— Nobenega umora več!"

Obedve stranki sta prišli za
orožje. Oni, ki so bili za Fran-
ciscu, so se pridružili Kruma-
nom, drugi pa so hoteli dol, da ga
pritirajo na krov. Vnel se je
skoro boj. Kmalu pa so se lo-
čili, da spoznajo moč nasproti-
kov. Ko je Francisco izprevi-
del, da se mu jih je pridružilo
precej, je nasvetoval, naj gredo
z njim na krov, kjer so se po-
lastili prednjega dela ladje.

Razbojniki, ki so pristopili k
njemu, so mu dali tudi orožja
in Francisco je stal pred njih
vrstami pripravljen na boj.
Hawkhurst in oni razbojniki, ki
so se bili pridružili njemu, so
krenili na zadnji del ladje in se
zbrali okoli kapitana, ki je slo-
nel na ograji. Obema strankama
je bilo sedaj mogoče spozna-
ti svoje moči. Večje število jih
je bilo na Franciscovi strani.
Toda na kapitanovi so bili sta-
rejši in močnejši razbojniki in
tudi odločnejši. Vendar se je
zdel kapitanu in Hawkurstu
boj nevaren, in mislila sta, da je
najbolje, da se za sedaj pogo-
dijo in prihranijo osveto za po-
znejše. Nekoliko časa sta se obe-
dve stranki na tihem posveto-
vali, naposled je stopil Kajin na-
prej.

"Možje," je rekel ter nagovo-
ril one, ki so se bili zbrali okoli
Francisca, "nisem mislil, da bi
bilo mogoče vreči plamenico
razpora na to ladjo. Ker sem
vaš kapitan, je bila samo moja
dolžnost nasvetovati vam, da se
izvršujejo naše postave. Pove-
te mi torej sedaj, česa želite.
Tukaj sem samo kot vaš kapi-
tan in zato, da spoznam, kaj mi-
slite vsi. Nobenega sovraštva
nimam proti temu mladeniču;
vedno sem ga imel rad, prav
rad. V zahvalo za to se je za-
gnal proti meni kakor gad. Ali
ne bi bilo bolje, da se združimo,
kakor pa da stojimo z orožjem
v roki drug proti drugemu? Za-
rad tega vam stavljam tole po-
nudbo: Ako vam je prav, izre-
cite sodbo proti njemu z glasov-
vanjem ali žrebanjem in kakr-
šnakoli bo, spoštoval jo bom. Ali
morem reči kaj več?"

"Možje!" je odgovoril Fran-
cisco, ko je končal kapitan,
"mislim, da bi bilo bolje, da
sprejmete ta nasvet, kakor pa
da se prelija kri. Moje življe-
nje je prav malo vredno. Pove-
te torej, ali se strinjate s tem
predlogom in se pokorite posta-
vam, ki so veljavne na tej ladji,
kakor je rekel kapitan, da se
vzdrži red?"

Razbojniki, ki so bili na Fran-
ciscovi strani, so se ozrli in ko
so videli, da je njih število mno-
go večje, so pritrdili predlogu.
Toda Hawkhurst je stopil pred-
nje in dejal: "Krumani seveda
ne morejo imeti glasu, ker ne
spadajo k ladji."

Ta ugovor je bil važen, ker je
bilo Krumanom kakih petindvaj-
set. Ako bi bili odšteli njih šte-
vilo, bi ostali Franciscovi pri-
staši gotovo v manjšini. Raz-
bojniki, ki so bili za Franciscu,
so raditega ugovarjali ter se zo-
pet začeli pripravljati na obram-
bo.

"Počakajte za trenutek," je
dejhal Francisco in stopil naprej.

"Preden se dogovorimo o tem,
bi rad začel vaše mnenje o ne-
ki drugi izmed naših neštetih
postav. In jaz vprašam vas,
Hawkhurst, in vse one, ki so zo-
per mene, ali nimate postav,
ki se glasi: Kri za kri?"

"Da — imamo!" so zavpili
vsi razbojniki.

"Tedaj naj stopi vaš kapitan
naprej in naj odgovori na mojo
obtožbo, ako se upa."

Kajin je zaničljivo nategnil
ustnice ter se približal Fran-
ciscu na dva koraka.

"Torej, fante, tukaj sem; ka-
ko se glasi tvoja obtožba?"

"Prvič — vas vprašam, kapi-
tan Kajin, ki tako skrbite za to,
da se izvršujejo postave ali pri-
znate postavo: Kri za kri za pra-
vično postavo?"

"Jako pravično," odgovori
Kajin, "ako se prelije kri, se ti-
sti, ki se maščuje zaradi tega, ne
sme klicati na odgovor."

"Dobro, odgovori mi torej lo-
pov — ali nisi umoril moje ma-
tere?"

Kajin je osupnil ob tej obto-
žbi.

"Povej resnico ali pa laži kot
strahopetec!" je nadaljeval mla-
denič. "Ali nisi umoril moje
matere?"

Kapitan se je stresel po vsem
životu ter ni mogel odgovoriti
prav ničesar.

"Kri za kri!" je vzkljnil
Francisco in ustrlel s samokre-
som v Kajina, ki se je, zadet od
krogel, zgrudil na tla.

Hawkhurst in nekaj razboj-
nikov je prihitelo h kapitanu ter
ga vzdignilo.

"Sama mu je morala to pove-
dati v zadnji noči," je dejal ka-
pitan, težko govoreč, ko je vrela
kri iz rane.

"Sam mi je to povedal," je re-
kel Francisco ter se obrnil k
onim, ki so stali okoli njega.

Kajina so prenesli v kabino.
Ko so preiskali rano, se je do-
gnalo, da ni smrtna, najsi je bil
izgubil mnogo krvi. V malo
minutah je bil Hawkhurst zopet
pri svojih ljudeh na zadnjem de-
lu ladje. Spoznal je, da je Fran-
ciscov položaj sedaj bolj ugo-
den, kakor je bil pričakovati. Po-
stava: Kri za kri! je bila pri
razbojnikih posebno sveta. In v
resnici je to splošno in svečano
priznanje postav, da sme vsa-
kdo usmrtiti onega, ki ga je ra-
nil, ne da bi se mu bilo treba ba-
ti kazni, preprečilo vsak krvavi
prepir med temi ljudmi, ki so
pri vsaki žalitvi prišli za nož.

Samo s pomočjo take postav je
bilo mogoče vzdrževati red med
tako sodrgo. Ker je seda Hawk-
hurst spoznal, da so bili tega
mnenja tudi oni, ki so bili zoper
Francisca, se mu je zdelo naj-
bolje, da se zopet pogaja.

"Hawkhurst," je dejal Fran-
cisco, "samo eno prošnjo se
imam, ki stori konec vsem tem
prepirom, ako jo uslišite. In ta
je, da me pustite na suho na pr-
vem obrežju, do katerega pride-
mo. Ako ste vi in vaša stranka
zadovoljni s tem, bom gledal na
to, da se oni, ki so sedaj z me-
noj, vrnejo k pokorščini."

"Zadovoljen sem," je odgovo-
ril Hawkhurst, "in tudi ostali.
Ali ne, možje?"

"Velja — velja za vse!" so
vpili razbojniki, pometali od se-
be orožje in se družili med se-
boj kakor ne bi si bili nasprot-
niki.

Star pregovor pravi, da je ta-

lovom mnogo do svoje časti; in
zelo pogostoma je resničen. Vsa-
ko na ladji je vedel, da se bodo
vsi natanko držali tega dogovo-
ra. In Francisco je hodil sedaj
po krovu tako varno in mirno,
kakor da se ni nič zgodilo.

Hawkhurst je vedel, da mora
izpolniti svojo obljubo. Šel je
torej dol v ladjo in skrbno gle-
dal zemljevid. Vrnivši se na
krov, je obrnil smer ladje za dve
črti bolj severno. Prihodnjega
jutra je krenil na vrh jadreni-
ka, kjer je ostal skoro pol ure,
se potem vrnil dol in zopet iz-
premenil smer. Okoli devete
ure se je prikazal nizki peščen
otok. Ko je bila ladja nekako
pol milje od njega, jo je obrnil
naravnost proti otoku in spustil
majhen čoln v morje. Nato je
sklinal na krov vse može. "Fant-
je, držati se moramo obljube,
da spustimo Franciscu na suho
na prvem obrežju, do katerega
pridemo. Evo ga tukaj!" In
zloben nasmeh se je prikazal na
obrazu lopova, ko je kazal na
nerodovito peščenino, na kate-
ri se ni mogel človek nadejati
ničesar drugega nego lakote in
počasne smrti. Nekaj mož je
začelo godrnjati.

(Dalje prihodnjič)

DNEVNE VESTI

Blazni divji lovec končno ubit v Kanadi

Aklavik, North Western Ter-
ritory, Kanada, 18. februarja.
Kogar začne kanadska kraljeva
policija na konjih enkrat zasle-
dovati, tega dobi prej ali slej,
živega ali mrtvega. Tako so dan-
es dobili tudi razvpitega blaz-
nega divjega lovca Alberta
Johnsona, ki se je mesece skrival
pred policijo v najbolj nepristopnih
divjinah North Western teritorija.
Ves premrazen, lačen, izmučen od naporov
dvomesečnega skrivanja v sko-
ro nepristopnih divjinah, je bil
Johnson včeraj ustreljen. John-
son sam je ubil prej že enega
policista, dva pa ranil. Name-
raval je pobegniti v Alasko.

Kratek delovnik ni več daleč od nas

Philadelphija, 19. februarja.
Pred trgovsko zbornico je ime-
tu Herbert Tily govor, naslov-
ljen "Roman trgovine." Po-
vdarjal je, da ni več daleč, ko
se bo delovnik skrčil na tri ure
na dan. Pravilna rešitev brez-
poselnosti je, da se znižajo de-
lovne ure, tako da ne bo nihče
postopal in vsak zaslužil dovolj
za življenje.

Učitelji v Chicagi grozijo s štrajkom

Chicago, 19. februarja. Ako
ne dobijo učitelji in učiteljice v
Chicagi plače tekom prihodnjih
treh dni, tedaj bo šlo 14.000 uč-
teljev v mestu na štrajk. Uči-
telji niso dobili že zadnjih deset
mesecev niti centa plačila.

Za Mooneya kongres ne more posredovati

Washington, 19. februarja.—
Justični oddelek senatne zborni-
ce je odločil, da nima nobene av-
toritete posredovati za Tom
Mooneya, ki se nahaja v zapo-
rih države Californije. Toza-
devno bo odbor poročal plenar-
ni seji senatne zbornice, ki sma-
tra Mooneyevo zadevo kot pri-
vatno zadevo države Californi-
je.

Milijoni odračunani za davek na dedščino

New York, 19. februarja. Le-
ta 1928 umrl Thomas Fortune
Ryan je zapustil \$138,164,110.
Od tega denarja bodo te dni pla-
čali dediči \$25,055,000 davka
zvezni in državni blagajni. Sa-
mo država New York bo dobila
nad \$20,000,000.

Papež Pij bo opravil molitve za Kitajce

Vatikan država, 19. februar-
ja. Pol-uradno se poroča iz Va-
tikana, da namerava odrediti
papež Pij posebne molitve, da se
spor med Kitajsko in Japonsko
zlepa poravnava in se ustavi na-
daljnje prelivanje krvi. Toza-
devno je naprosila papeža ki-
tajska delegacija, ki se nahaja
na razorožitveni konferenci v
Genevi.

Visoka varščina

Pod \$8000.00 varščine je bil
postavljen Henry Poyek in nje-
gova dva sinova, ki so bili are-
tirani radi ponarejevanja de-
narja.

FRANK J. PERME RADIO-TEHNIK

Popravljam vsake vrste radio ap-
arate. Delo garantirano in po najniž-
jih cenah. Izvrižujem tudi vsa dela,
ki spadajo v ELEKTRIČNO STROKO.
Oglasite se na

1133 Norwood Rd. ali
1229 E. 176th St.
Telefon: KEumore 4391-J

DR. J. V. ZUPNIK

zanesljiv zobozdravnik

Mnogo let na istem mestu.
St. Clair vog. 62. ceste.
Vhod samo iz 62. ceste.
Knausovo postopje.
GOVORI SLOVENSKO
Uradne ure od 9. zj. do 8. zv.

Leopold Kushlan

SLOVENSKI
ODVETNIK
Čez dan:
513 ULMER BUILDING
Zvečer od 6. do 8.
6411 ST. CLAIR AVE.
Soba št. 7 Tel. HEND. 5195

Ob srednj. zvečer na
837 E. 237th St., Euclid, O.
Tel. KENmore 4458
Tel. CHerry 3982

DOBER PREMOK!

Točna postrežba!
The Hill Coal Co.
1261 MARQUETTE RD.
Stari Cimpermanovi prostori
JEfferson 5198
FRANK ARKO, zastopnik

NORWOOD THEATRE, 6210 St. Clair Ave.

V NEDELJO, 21. FEBRUARJA. SAMO EN DAN

Charlie Chaplin

Največji humorist na svetu v naj-
bolj humoristični komediji

"CITY LIGHTS"

Cela kara klovnov z najboljšimi
triki, ne bi mogli kaj takega napra-
viti, da bi vzbudilo toliko smeha. V
tej sliki je Charlie Chaplin pokazal
mojstra. Tresli se boste smeha, ko
boste gledali Chaplina v tej kome-
diji.

Danes mi kažemo sliko za vsakega
člana družine

"Over the Hill"

Največja slika na platnu, poklo-
njena vaši materi. Njeno srce kliče
svoje otroke, toda samo eden se
oglasil njenemu klicu.

Vstopnina za odrasle
v soboto 15c, v nedeljo 25c

* Ira Burton, bivši šerif v
Portlandt, Ind., je dobil 21 let
zapora radi ropa.

MALI OGLASI

V najem
se da opremljena soba, prost
vhod. 1086 E. 71st St. (45)

Slovenski farmarji!

Prosim slovenske farmarje,
če ima kdo naprodaj jabolka ali
krompir, pišite mi in priložite
ceno za slovenskega prodajalca
sajda in zelenjave. Frank Ce-
lin, 701 E. 157th St., Cleveland,
Ohio. (44)

Delo dobi

slovensko dekle za lahka hišna
dela. Oglasij naj se od 6. do 8.
ure zvečer na 997 E. 74th St.

Dekle išče
delo za hišna opravila ali da bi
varovala otroke. Vprašajte na
6303 Carl Ave. (44)

Išče se
izučen krojač, ki bi prevzel do-
bro poznano krojaško in čistil-
no podjetje. Sedanji lastnik je
bolan. Majhno plačilo. Impe-
rial Dry Cleaning Co., 2381 E.
82nd St. (44)

Tri sobe
se dajo v najem. Cena samo
\$13.00. Vprašajte na 6030 Car-
ry Ave. (44)

Ročno delo!
Fino delo, po jako nizki ceni!
Se sprejme na dom. Vprašaj-
te na 1012 E. 64th St. zgorej.
(43)

NAZNANILO IN ZAHVALA

Podpisani s tužnim srcem naznanjamo, da smo izgubili dra-
gega in ljubljeneega soproga, oziroma očeta, ki ga je nam kruta
smrt iztrgala, nikdar ne pozabljenega

ANTON GOLE

poznan pod imenom Gričarjev, doma iz vasi Veliki Kal, fara
Mirna pri Dolenjskem, od koder je prišel v Ameriko pred
30. leti in skrbel za nas ves čas potom svojih pridnih rok in z
ljubečim srcem, dasi je dnevno opravljal najtežja dela 30 let v
železni tovarni.

Predvsem se zahvalujemo najozjim prijateljem, sosedom in
sorodnikom, ki so ga še v boleznih obiskovali ter čuli z njim in
ga tolažili v trpljenju, kakor so družine: Zapančič in Pizmoht,
bratrance in drugi njegovi poznanici.

Za podarjene vence in cvetlice se zahvalujemo: John Glin-
šek, možem iz Bonna Ave., Mihael Cesar, Mr. in Mrs. Josip
Hočevar, Anna Foreber, Nicky Gnidovec, Sammy Richter, dru-
žini Frank Gorše, Mihael Gole, Frank Pizmoht, družini Jack
Černilogar, John Pintarich, Agnes Jerič, Mr. in Mrs. Frank Sadar,
Martin Svete, Julija Marolt, Frank Gole, H. P. Mutual Benefit
Scl., Mr. in Mrs. Mike Pincelich.

Onim, ki so darovali za sv. maše: Frank Pizmoht, družina
Glavač, Mr. Jennie Roje, Mr. in Mrs. Anthony Gole Jr., Mr.
in Mrs. Gregorich, Frank Topariš, Mr. in Mrs. Koz, Mr. in Mrs.
Louis Trater, Mr. Gregor, Mary Koradin, Mr. in Mrs. Pajk, Mr.
in Mrs. Hočevar, Mr. in Mrs. Rudolph Gole, Mrs. Joseph Legat,
Mr. in Mrs. Kapla, Mr. in Mrs. Noursak, Miss Vic. Royce, Mr. in
Mrs. Jazbec, Mr. Rusin, Mr. in Mrs. Zupančič, Mr. in Mrs.
Anton Krall, možem iz Bonna Ave., Alice Jerak, Mrs. Požun, Mr.
in Mrs. Prince, Mr. in Mrs. Anton Malenšek.

Več avtomobilov je vozilo ljudi iz tovarne Richman Bros.
Co., Mr. Frank Gole, Mr. John Pintarich, Mr. Louis Prince, Mr.
in Mrs. Sulan, Mr. in Mrs. Zakraček iz Bonna, Mr. Frank To-
poriš, Mrs. Jerman, Mr. Doljak, Mr. Louis Hjaš, Mr. Peter Suson.

Zahvalujemo se č. g. Rev. M. Jagru za cerkevna opravila
in obiskovanje bolnega soproga in očeta. Društvu Presvetege
Srca Jezusovega za vence in spremstvo pogreba, tako tudi po-
grebnemu zavodu A. Grdina in Sinovi ter še vsem, ki so ga v
tako velikem številu prišli kropiti ter se udeležili sv. maše in ga
spremili do groba k večnemu počitku.

Poleg podpisanih zapuška rajni še več sorodnikov. Tukaj
živijo sestro Mrs. Anna Znidaršič, bratrance Mike, Toni, Frank
in Rudolph Gole in Mike Zelko in Mary Koradin. V stari do-
movni zapuška dva brata, Frank in John Gole. Rajni je bil
pokopan na Calvary pokopališče dne 15. februarja.

Vsem hvaležni ostali:

Agata Gole, soproga.
Anthony, sin; Mary Sadar, Angela in Anna, hčere.

Cleveland, O., 19. februarja, 1932.

A. J. ŽUŽEK

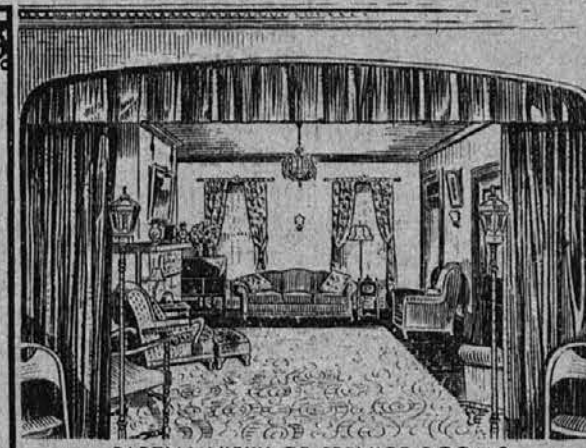
ODVETNIK

Urad: 210 Engineers Bldg. — Main 8038
Stanovanje: 15708 Parkgrove Ave. — Kenmore 2857-J

Kompletno in moderno

NAŠA oprema je, kakor vsa
naša posluga, moderna
in kompletna v vsakem oziru.
Mi nudimo vedno in v vsakem
slučaju najboljšo v vsakem ozi-
ru. Take vrste poslugo mi ved-
no damo.

Kadar nas kdo pokliče, je
lahko prepričan, da bo dobil
moderno poslugo in po čudovito
nizkih cenah, da ni družina, ki
ji damo našo poslugo, preveč
oškodovana.

PARTIAL VIEW OF SERVICE ROOMS

AUGUST F. SVETEK

FUNERAL DIRECTOR

478 EAST 152ND ST.

KENMORE 2016